

Arrest

nr. 199 125 van 1 februari 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. VANNEUVILLE
Catharina Lundenhof 9 bus 13
2660 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 april 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 maart 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. VANNEUVILLE en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en een sjiitische hazara te zijn. U verklaart afkomstig te zijn van het dorp Sanglakh, gelegen in het district Jalrez in de provincie Maidan Wardak.

Uw vader was landbouwer op eigen gronden. Eén jaar voor uw vertrek uit Afghanistan is uw vader gestorven nadat hij door de taliban onder dwang werd meegenomen om samen met hen de jihad te voeren.

Ook in het jaar van uw vertrek kondigden de taliban aan dat van ieder gezin één volwassen man met hen mee moest gaan om te vechten. Men moest zich voor een bepaalde datum aanmelden. Eerst kondigden ze dit aan met een brief die één maand op voorhand werd opgehangen in de bomen. Eén dag voor de datum die in de brief stond, kwamen de taliban naar de moskee en kondigden ze het

opnieuw aan. Aangezien uw vader het jaar voordien was omgekomen, zou u – als oudste zoon - met hen mee moeten gaan. Uw moeder wilde dit niet en besprak de situatie met haar broer. Dezelfde nacht bracht uw oom u naar Maidan Shahr. Tot aan Nimroz reisde uw oom met u mee. Vanaf Nimroz reisde u zonder hem met behulp van een smokkelaar door naar Europa. Na ongeveer vijf weken onderweg te zijn geweest, kwam u in België aan en diende u er op 7 oktober 2015 een asielaanvraag in. U heeft geen contact meer met uw familie in Sanglakh.

U legt geen documenten neer.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u onder dwang ingelijfd te worden door de Taliban.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2-3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Er moet worden vastgesteld dat uw geografische kennis van uw verklaarde regio van herkomst en Afghanistan ontoereikend is.

Zo kent u de dorpen Zair Chanar en Dara Sar niet (CGVS, p. 7). U kent echter wel het dorp Raqoul (CGVS, p. 6). Dit is vreemd aangezien Raqoul verder van uw dorp Sanglakh gelegen is dan Zair Chanar en Dara Sar (zie administratief dossier).

Gevraagd naar de dorpen die men passeert wanneer men van uw dorp naar Dana Qalat gaat, somt u eerst een paar dorpen op, vervolgens geeft u de naam Pole Shaha en stelt u dat u dan bij Dana Qalat komt (CGVS, p. 12). Ook stelt u dat Dana Qalat aan de lagere kant van uw dorp ligt (CGVS, p. 12). Echter, Pole Shah – en dus logischerwijze ook Dana Qalat dat zich na Pole Shah bevindt – is hoger gelegen dan het dorp Sanglakh (zie administratief dossier).

Gevraagd naar waar de Sanglakh rivier naartoe stroomt, stelt u dat het naar de lagere kant gaat, maar u weet niet naar waar (CGVS, p. 12). Het is vreemd dat u verschillende dorpen kunt opsommen doch niet weet naar waar de plaatselijke rivier stroomt.

Wanneer gevraagd wordt naar provincies die in de buurt liggen van uw provincie, antwoordt u: "Paghman. Neen. Niet Paghman. Bamyān, Ghazni, Logar, Parwan" (CGVS, p. 16). Het is opmerkelijk dat u de provincie Kabul, die zelfs grenst aan het district Jalrez (zie administratief dossier), niet vermeldt. Ook blijkt dat het district Paghman wel degelijk aan Jalrez grenst (zie administratief dossier).

Tevens kunt u geen enkele stad of provincie opsommen die u onderweg van Maidan Wardak naar Nimroz bent gepasseerd. U herinnert zich dit niet omdat u zich 's nachts verplaatste (CGVS, p. 17). Deze verklaring voor uw onwetendheid valt niet te rijmen met uw latere verklaring omtrent uw reisweg. Later stelt u namelijk dat u 's nachts van Maidan Shahr vertrok en dat u de volgende dag, wanneer de avond viel, aankwam in Nimroz (CGVS, p. 32). Vervolgens bevestigt u dat u ongeveer een volledige nacht en een volledige dag in de bus zag voor u in Nimroz aankwam (CGVS, p. 32). Bovenstaande tegenstrijdigheid doet vermoeden dat u vanaf een andere plaats naar Europa bent vertrokken.

Daarenboven zijn uw verklaringen betreffende de talen die in uw voorgehouden regio van herkomst en in Afghanistan worden gesproken niet correct. Gevraagd of er naast Dari nog andere talen worden

gesproken in Afghanistan, ontkent u dit (CGVS, p. 17). Echter, naast Dari is ook het Pashtou een officiële taal in Afghanistan en worden er nog verschillende andere talen in Afghanistan gesproken (zie administratief dossier). Wanneer vervolgens wordt gevraagd of er mensen in uw regio zijn die naast Dari nog een andere taal spreken, ontkent u ook dit (CGVS, p. 17). Echter, zoals u zelf verklaart en zoals uit de objectieve informatie blijkt, blijkt dat de Pashtoun bevolking de grootste bevolkingsgroep is in het district Jalrez (CGVS, p. 4 & zie administratief dossier). Het is opmerkelijk dat u op bovenstaande vragen niet antwoordt dat Pashtou ook respectievelijk in Afghanistan en in uw regio wordt gesproken. Nog bevreemdender is de vaststelling dat u geen Pashtou begrijpt. Tijdens het gehoor op het CGVS werden een paar vragen in het Pashtou gesteld doch u begreep ze niet (CGVS, p. 18). Ook u haalde zelf aan dat u slechts een paar woorden Pashtou begrijpt en dat u het een beetje leerde toen u naar hier kwam (CGVS, p. 18). Van iemand die heel zijn leven heeft gewoond in een gebied waar de Pashtou de meerderheid uitmaken, kan worden verwacht dat hij op zijn minst een basiskennis Pashtou heeft.

Bovenstaande onwetendheden ondermijnen de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst uit het dorp Sanglakh, gelegen in de provincie Maidan Wardak. Dat u -onder meer- een aantal dorpen uit de omgeving kan opnoemen, weegt niet op tegen bovenstaande vaststellingen. U kan deze elementen immers ingestudeerd hebben.

Onderstaande vaststellingen ondermijnen niet alleen de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst doch ook de geloofwaardigheid van uw voorgehouden profiel van laaggeschoolde minderjarige die zorgde voor een paar schapen en wiens vader landbouwer was.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat u niet op de hoogte bent van de in Afghanistan gebruikte meeteenheden.

Zo stelt u dat uw vader twee boomgaarden had, maar kunt u niet aangeven hoe groot deze waren (CGVS, p. 26 & 27). U weet niet hoeveel Jerib deze boomgaarden waren (CGVS, p. 27). Vervolgens kunt u niet zeggen hoe groot een Jerib is wanneer dit wordt gevraagd (CGVS, p. 27). Gevraagd naar de eenheden die mensen in Afghanistan gebruiken om de oppervlakte van het land te meten, antwoordt u "meter" (CGVS, p. 27). U kent geen andere oppervlakte-eenheden (CGVS, p. 27). Ook verklaart u nog nooit van Biswa te hebben gehoord (CGVS, p. 27). Uit de beschikbare objectieve informatie blijkt echter dat Jerib en Biswa de oppervlaktematen zijn die in Afghanistan worden gebruikt (zie administratief dossier). Het is opmerkelijk dat een plattelandsjongen wiens vader werkte in eigen boomgaarden deze twee Afghaanse oppervlakte-eenheden helemaal niet kent. Uw verklaring voor deze onwetendheid als zou u niet veel hebben gestudeerd en hoe u dit zou moeten weten (CGVS, p. 27), is niet afdoende. Immers, er zijn immers ernstige aanwijzingen dat u hoger geschoold bent dan u laat uitschijnen (zie infra) en bovendien hoeft men niet naar school te zijn gegaan om deze in Afghanistan gebruikte eenheden te kennen.

Ook betreffende de in Afghanistan gebruikte meeteenheden die een gewicht aangeven is uw kennis ontoereikend. Zo heeft u nog nooit gehoord van Charak, Paw en Mann (CGVS, p. 28). Dit zijn nochtans gewichtseenheden die in Afghanistan worden gebruikt (zie administratief dossier). Gevraagd naar Kharwar, stelt u dat de mensen in uw regio dit gebruiken (CGVS, p. 28). Wanneer gevraagd wordt of een persoon een Karwar zout kan opheffen, antwoordt u dat een persoon een kharwar zout kan opheffen maar geen Kharwar klaver (CGVS, p. 28). Deze verklaring klopt niet. Immers, één Kharwar komt overeen met 560 kilogram (zie administratief dossier). U weet weliswaar hoeveel kilo één Ser is, met name zeven kilogram (CGVS, p. 28). Dit komt overeen met het gewicht van één Ser in Kabul (zie administratief dossier). Het is niet aannemelijk dat iemand afkomstig van een regio waar zeer veel mensen actief zijn in de landbouw – zelfs uw vader – bijna niets weet over de in Afghanistan gebruikte meeteenheden.

Daarenboven verklaart u dat u vier à vijf schapen en drie geiten had die u naar buiten bracht om te grazen (CGVS, p. 30). U stelt dat uw schapen soms zwanger waren doch u slaat de bal helemaal mis wanneer wordt gevraagd naar de drachtijd van schapen. Meer bepaald stelt u dat de zwangerschap van een schaap acht maanden, negen maanden of een jaar duurt (CGVS, p. 31). Echter, de drachtijd van een schaap is ongeveer 147 dagen, ofwel een kleine vijf maanden (zie administratief dossier). Ook kent u geen enkel schapenras in Afghanistan (CGVS, p. 31). Er zijn nochtans verschillende schapenrassen die worden gebruikt in Afghanistan (zie administratief dossier). Bovenstaande onwetendheden zijn niet aannemelijk voor iemand die schapen hoedde.

Bovendien zijn uw verklaringen omtrent de oogsttijden van tarwe en aardappelen – twee gewassen die volgens u in uw regio worden gekweekt (CGVS, p. 28 & 29) – foutief. Zo stelt u dat deze twee gewassen op hetzelfde moment worden geoogst (CGVS, p. 29). Wanneer vervolgens wordt gevraagd of er geen verschil zit tussen de oogsttijden van deze twee gewassen, stelt u dat de aardappelen waarschijnlijk 10 of 15 dagen voor de tarwe zullen geoogst worden (CGVS, p. 29). Echter, uit de beschikbare objectieve informatie blijkt dat in de provincie Maidan Wardak tarwe van eind juni tot eind juli wordt geoogst en de aardappelen vanaf de maand september (zie administratief dossier). Bijgevolg zijn de door u gegeven oogsttijden niet correct. Van u die heel uw leven in de regio zou hebben

verbleven waar vele mensen afhankelijk zijn van de landbouw – inclusief uw familie -, is het opmerkelijk dat u foutieve oogsttijden opgeeft.

Ook moet worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden scholingsgraad op het CGVS. U verklaart namelijk op het CGVS dat u drie jaar naar school bent gegaan in Afghanistan (CGVS, p. 7). Ook stelt u er dat u van uw zevende tot uw tiende levensjaar naar school bent gegaan (CGVS, p. 7 & 8). Echter, in de verklaring van de DVZ liet u optekenen dat u vier jaar middelbaar onderwijs heeft genoten (verklaring DVZ, punt 11). Wanneer u met deze tegenstrijdigheid wordt geconfronteerd, antwoordt uw voogd dat er in haar notities van het eerste interview ook staat dat u slechts tot de leeftijd van 10 jaar naar school bent gegaan (CGVS, p. 14). Zeker in dat geval is het vreemd dat zowel u als uw voogd de verklaring van de verklaring van de DVZ voor akkoord hebben ondertekend. Wat er ook van zij, er dienen nog andere bemerkingen te worden gemaakt aangaande uw verklaarde scholing van drie jaar.

Zo stelt u dat u slechts één dag per week naar school ging omdat de taliban naar uw regio kwamen, de mensen zeiden dat de taliban scholen platbrandden en dat uw vader u niet naar school liet gaan (CGVS, p. 9). Geconfronteerd met de vaststelling waarom uw vader dan niet gewoon zei dat u niet naar school mocht gaan, verklaart u dat er dagen waren dat de taliban niet naar uw plaats kwamen en dat u naar school ging omdat u er ook de koran bestudeerde (CGVS, p. 9). Gevraagd of de taliban zes keer per week naar uw regio kwamen en één dag niet, met name de dag waarop u naar school ging, ontkent u dit en stelt u dat de taliban elke dag kwamen en dat jullie in sommige weken twee dagen naar school gingen (CGVS, p. 10). Bovenstaande verklaringen omtrent de dagelijkse aanwezigheid van de taliban in uw regio en uw vrees voor de taliban staan loodrecht op uw verklaring dat u één dag per week naar school ging. Ook uw verklaarde reden waarom u op uw tiende met school gestopt bent, is vreemd. U stelt namelijk dat u toen met school gestopt bent omdat uw regio niet veilig was, dat uw vader zei dat de taliban kwamen en dat ze de scholen in brand staken waarna uw vader u niet meer naar school liet gaan (CGVS, p. 8). Indien dit de reden is waarom u na drie jaar met school zou zijn gestopt, is het zeer opmerkelijk dat u voordien wel één dag per week naar school kon gaan terwijl ook toen de taliban al dagelijks naar uw regio kwamen (CGVS, p. 10).

Ook moet worden vastgesteld dat u zich een jongere leeftijd aanmeet dan blijkt uit het medisch onderzoek dd. 15 oktober 2015. Uit de medische testen bleek dat u op de betreffende datum reeds een leeftijd van 17,33 jaar met een standaarddeviatie van 0.5 jaar bereikt had, terwijl u bijna één jaar later voor het CGVS op 30 september 2016 verklaart op dat moment 16 of 16,5 jaar te zijn (CGVS, p. 3). Echter, u was op 30 september 2016 minstens 17 jaar en 9 maanden. Bijgevolg tracht u de Belgische asielinstanties op intentionele wijze te misleiden.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat uw vader gedwongen door de taliban werd meegenomen en is gestorven. Zo moet worden gewezen op tegenstrijdigheden aangaande uw verklaring betreffende het overlijden van uw vader. Enerzijds stelt u dat uw vader één jaar voor uw verklaard vertrek uit Afghanistan is overleden (CGVS, p. 23). Aangezien u stelt dat de taliban ieder jaar mensen meenemen en ze de overlevenden één jaar later terug meebrengen en aangezien u het jaar na uw vader zich bij de taliban moest voeugen (CGVS, p. 23, 24 & 32), houdt dit logischerwijze in dat uw vader zeker niet meer dan een jaar voor uw voorgehouden vertrek uit Afghanistan kan zijn vermoord. Anderzijds verklaart u dat uw vader niet meer leefde wanneer de mensen in uw regio gingen stemmen voor de presidentsverkiezingen (CGVS, p. 22). De eerste ronde van de presidentsverkiezingen vond plaats op 5 april 2014 en de tweede ronde op 14 juni 2014 (zie administratief dossier). Aangezien u op 7 oktober 2015 in België uw asielaanvraag indiende en u ongeveer één maand en één week onderweg was (verklaring DVZ, punt 32), houdt dit logischerwijze in dat u eind augustus of begin september 2015 Afghanistan moet hebben verlaten. Aangezien volgens uw verklaringen uw vader maximum één jaar voor uw vertrek uit Afghanistan kan zijn vermoord, betekent dit dat uw vader na eind augustus 2014 is gestorven. Echter, u verklaart dat uw vader reeds overleden was tijdens de presidentsverkiezingen waarvan de stemrondes reeds plaatsvonden op 5 april 2014 en 14 juni 2014.

Ook moet worden vastgesteld dat u niet weet hoelang uw vader met de taliban heeft gevochten (CGVS, p. 23). Noch weet u waar uw vader is gestorven (CGVS, p. 23). U verklaart geen enkele informatie te hebben over de dood van uw vader (CGVS, p. 25).

Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen als zou uw vader door de taliban zijn meegenomen en vervolgens zijn gestorven.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Jalrez gelegen in de provincie Maidan Wardak. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het dorp Sanglakh gelegen in het district Jalrez in de provincie Maidan Wardak heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden

gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 30 september 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Geconfronteerd met verschillende onwetendheden waardoor geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden herkomst, houdt u vast aan uw voorgehouden herkomst. Ook stelt u dat u een maand in het ziekenhuis heeft gelegen, zes of zeven maanden medicatie heeft genomen en verschillende keren naar de psycholoog bent gegaan (CGVS, p. 34). Echter, de psycholoog zei dat alles normaal was met u (CGVS, p. 34). Uw voogd haalt aan dat u zware medicatie heeft genomen omwille van tuberculose (CGVS, p. 35). Er werd u twee weken de tijd gegeven om attesten van uw medische en psychologische problemen neer te leggen (CGVS, p. 35). Echter, tot op heden heeft het CGVS geen enkel document ontvangen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die

zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in zijn "verzoekschrift ter indiening van een **BEROEP TOT NIETIGVERKLARING**" in een enig middel op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, van artikelen 48/2 tot en met 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (PR CGVS), van de motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de zorgvuldigheidsplicht, het evenredigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker voegt een aantal stukken bij het verzoekschrift. Het betreft kopieën van een identiteitskaart van een zekere H.A., van een envelop en bijhorende tracking, van een aantal taskara's, van schoolattesten en van foto's van de familie van verzoeker in Afghanistan. Verzoeker voegt slechts kopieën bij het verzoekschrift doch stelt in het bezit te zijn van de originelen "zodoende deze verder kunnen onderzocht worden door de verwerende partij". Verzoeker kon deze documenten bekomen via H.A., een persoon die hij in Gent leerde kennen, die afkomstig is van dezelfde regio en die nog contact had met zijn familie. Op deze wijze kon hij terug contact opnemen met zijn eigen familie. Verzoeker benadrukt dat hij eerder aangaf dat zijn taskara nog thuis lag. Volgens hem blijken zijn identiteit en afkomst duidelijk uit deze documenten.

Met de schoolattesten, wil verzoeker staven dat hij slechts tot zijn tiende naar school ging. Verzoeker begrijpt niet waarom bij de DVZ aangeduid werd dat hij tot het vierde middelbaar naar school ging. Zijn voogd had dit ook moeten opmerken. Verzoeker heeft klacht ingediend tegen zijn voogd omdat deze hem niet naar behoren bijstond. Tevens stelt hij zich de vraag of de tolk bij de DVZ verkeerd begreep dat hij tien jaren naar school ging in plaats van tot zijn tiende jaar. Verzoeker preciseert verder dat hij naar school ging op de dagen waarop zijn vader er niet was. De andere dagen ging hij naar de moskee. Volgens verzoeker werden er bij de DVZ nog andere fouten gemaakt. Zo werd er, door toedoen van de tolk, verkeerd vermeld dat hij Hazara zou zijn terwijl hij een sjjiitische Sadat is.

Waar in de bestreden beslissing gewag gemaakt wordt van door hem voorgelegde stukken, snapt verzoeker niet op welke stukken er wordt gedomd. Hij legde aan het CGVS immers geen stukken voor. Op dit punt is de bestreden beslissing dus foutief gemotiveerd.

Verzoeker gaat vervolgens in op het aan hem verweten gebrek aan geografische kennis. Dienaangaande stelt hij:

"Verzoeker wenst hierbij te benadrukken dat hij slechts 3 (!) jaar scholing heeft genoten tót zijn 10 jaar en bovendien zeer onregelmatig. Zijn kennis van de landkaart van Afghanistan is derhalve zeer miniem. Bovendien heeft verzoeker nooit zijn regio verlaten, hij bleef meestal binnen zijn eigen dorp.

Bovendien is verzoeker, minderjarig, zeer plots en onverwachts vertrokken uit Afghanistan. De dag dat hij afscheid nam van zijn moeder, wist hij niet wat hem allemaal te wachten stond. De schok van het plotse vertrek en de emoties die ermee gepaard gingen, verklaren eveneens dat verzoeker, minderjarig, hij rustig om zich heen kijkt tijdens de reis om te zien waarlangs hij allemaal passeerde. Dit was bovendien de eerste keer dat verzoeker zijn regio verliet.

Alle deze elementen samen maken het zeer aannemelijk dat de geografische kennis van verzoeker van Afghanistan eerder beperkt is.

De verwerende partij meent dat uit het administratief dossier blijkt dat Dane Qalat hoger gelegen is dan Sanglakh. Doch wanneer verzoeker de kaart bekijkt die werd bijgevoegd bij het

administratief dossier (diegene die leesbaar is, de andere kaarten toegevoegd aan het dossier zijn niet leesbaar) blijkt dit niet zo. (p 12 van 36 gehoor CGVS)."

Over het verwijt inzake het Pashtou, doet verzoeker gelden:

"Zoals verzoeker reeds vermeld heeft, kwam hij niet vaak uit zijn dorp. In zijn dorp Sanglakh wordt enkel Dari gesproken. Ook de school van verzoeker was volledig in het Dari. In de regio wordt eveneens wel Pashtoe gesproken, doch aangezien hij amper zijn dorp verliet en ook school liep in Dari, kwam verzoeker amper in contact met het Pashtoe. Dit is dan ook zeer begrijpelijk.

Daar waar de vraag wordt gesteld of er in zijn regio nog andere talen wordt gesproken, heeft verzoeker de vraag van de tolk zo begrepen of er in zijn dorp nog andere talen worden gesproken. (p 17 van 36 gehoor CGVS)"

Dat hij de in Afghanistan gebruikte meeteenheden en gewichtseenheden niet kent, verklaart verzoeker als volgt:

"Dit wordt eveneens mede verklaard door de lage scholingsgraad van verzoeker. Eveneens geeft zelfs de tolk aan die de raadsman van verzoeker gebruikt, eveneens afkomstig uit Afghanistan (volwassen vrouw) dat zij zelfs niet weet hoeveel m² jerib is.

Verzoeker geeft aan dat hij wel degelijk aan de tolk tijdens het gehoor bij het CGVS vermeld heeft dat hij de gewichtseenheid 'paw' kent, m.n. dit is iets minder dan één kilo. Eén Ser wordt eveneens niet slechts gebruikt in Kabul, doch in geheel Afghanistan.

Eveneens over de gewichtseenheid kharwar zijn misverstanden ontstaan. Verzoeker geeft aan dat hij gemeld heeft dat een persoon een pak zout kan opheffen maar niet een kharwar zout en dat dit eveneens foutief werd begrepen door de tolk?"

Omtrent de drachttijden en oogsttijden, voert verzoeker aan:

De verschillen die genoteerd werden betreffende de drachtijd van schapen en de oogsttijden van tarwe en aardappelen zijn onbegrijpelijk voor verzoeken. Verzoeker heeft wel degelijk gemeld dat de drachtijd 5 maanden bedraagt. Betreffende de oogsttijd van tarwe en aardappelen vermoedt verzoeker dat de tolk hem niet goed begrepen heeft. 21 maart is het begin van de Afgaanse kalender. De oogsttijd van tarwe en aardappelen is inderdaad niet dezelfde. Verzoeker begrijpt niet hoe zijn volledig antwoord met de benaming van de maanden 'Asat' en 'Misoen' niet in het gehoor staat van het CGVS ondanks wel gemeld aan de tolk. Begreep deze de maanden niet?"

Omtrent de bij zijn leeftijd geuite twijfel, verwijst verzoeker naar de neergelegde Taskara.

Vervolgens gaat verzoeker in op zijn medische problemen en stelt hij:

"Zoals aangegeven bij het gehoor op het CGVS heeft verzoeker zware medicatie dienen te nemen ten gevolge van tuberculose. Verzoeker verwijst naar een medisch verslag opgesteld één week voor zijn gehoor op het CGVS, m.n. op 23.09.2016.

Verzoeker begrijpt niet waarom deze documenten niet werden toegevoegd aan het dossier door de voogd, aangezien zij wel degelijk op de hoogte hiervan diende te zijn zoals ze zelf aangeeft tijdens het gehoor bij het CGVS. (p 35 van 36 gehoor CGVS)

In dit medisch attest wordt eveneens verwezen naar de concentratieproblemen van verzoeker die te wijten zijn aan de medicatie van de behandeling van tuberculose (p 2 van het medisch verslag - stuk 13). Het medisch verslag geeft eveneens aan dat verzoeker tót eind september 2016, m.n. dus eveneens op de dag van het gehoor nog steeds medicatie diende te nemen voor de tuberculose die derhalve de concentratieproblemen veroorzaakt.

Verzoeker betreurt ten stelligste dat deze gegevens door zijn voogd en vorige raadsman niet werden toegevoegd aan het dossier."

Verzoeker betwist dat hij niet zou hebben meegewerkt en blijft bij zijn verklaringen over zijn herkomst. Hij verwijst andermaal naar de neergelegde documenten. De wijze waarop hij zijn familie kon contacteren, bewijst zijn afkomst eveneens. Verzoeker stelt dat H.A. gecontacteerd kan worden door verweerder om dit na te gaan.

2.2. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de volgende stukken bij zijn verzoekschrift: de kopieën van een identiteitskaart van een zekere H.A., van een envelop en bijhorende tracking, van een aantal taskara's, van schoolattesten en van foto's van de familie van verzoeker in Afghanistan. Eveneens voegt hij een klacht ten aanzien van zijn voogd en een medisch attest bij het verzoekschrift.

3. De nota met opmerkingen

3.1. Verweerder tracht in de nota met opmerkingen het betoog dat verzoeker in het onderhavige verzoekschrift voert inhoudelijk te weerleggen.

3.2. Ter staving, voegt verweerder bij de nota met opmerkingen een *COI Focus* omtrent corruptie en valse documenten in Afghanistan.

4. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

4.1. Verzoeker legt ter terechtzitting de vertalingen neer van een aantal van de stukken die reeds bij het verzoekschrift werden gevoegd (rechtsplegingsdossier, stuk 11).

4.2. Verweerder brengt, benevens de informatie die bij de nota met opmerkingen wordt gevoegd, geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

5. Beoordeling van de zaak

5.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker duidt niet hoe hij het evenredigheidsbeginsel *in casu* geschonden acht. Het proportionaliteitsbeginsel, vorm van het redelijkheidsbeginsel, is in onderhavige procedure daarenboven niet aan de orde. Het komt de commissaris-generaal in het kader van zijn declaratoire opdracht en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze declaratoire bevoegdheid.

5.2. Verzoeker preciseert voorts niet op welke wijze artikel 48/2 van de Vreemdelingenwet, hetwelk overigens op louter algemene wijze bepaalt welke vreemdelingen als vluchteling kunnen worden erkend dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming, zou (kunnen) zijn geschonden. De schending van dit artikel wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

5.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

5.4. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

5.5. De algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen en vrees wordt in dit kader vooreerst op ernstige wijze ondergraven doordat hij tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen aflegde over

het overlijden van zijn vader. Verzoeker laat de bestreden beslissing in deze geheel onverlet waar gemotiveerd wordt:

“Daarenboven moet worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat uw vader gedwongen door de taliban werd meegenomen en is gestorven. Zo moet worden gewezen op tegenstrijdigheden aangaande uw verklaring betreffende het overlijden van uw vader. Enerzijds stelt u dat uw vader één jaar voor uw verklaard vertrek uit Afghanistan is overleden (CGVS, p. 23). Aangezien u stelt dat de taliban ieder jaar mensen meenemen en ze de overlevenden één jaar later terug meebrengen en aangezien u het jaar na uw vader zich bij de taliban moest vervoegen (CGVS, p. 23, 24 & 32), houdt dit logischerwijze in dat uw vader zeker niet meer dan een jaar voor uw voorgehouden vertrek uit Afghanistan kan zijn vermoord. Anderzijds verklaart u dat uw vader niet meer leefde wanneer de mensen in uw regio gingen stemmen voor de presidentsverkiezingen (CGVS, p. 22). De eerste ronde van de presidentsverkiezingen vond plaats op 5 april 2014 en de tweede ronde op 14 juni 2014 (zie administratief dossier). Aangezien u op 7 oktober 2015 in België uw asielaanvraag indiende en u ongeveer één maand en één week onderweg was (verklaring DVZ, punt 32), houdt dit logischerwijze in dat u eind augustus of begin september 2015 Afghanistan moet hebben verlaten. Aangezien volgens uw verklaringen uw vader maximum één jaar voor uw vertrek uit Afghanistan kan zijn vermoord, betekent dit dat uw vader na eind augustus 2014 is gestorven. Echter, u verklaart dat uw vader reeds overleden was tijdens de presidentsverkiezingen waarvan de stemrondes reeds plaatsvonden op 5 april 2014 en 14 juni 2014.

Ook moet worden vastgesteld dat u niet weet hoelang uw vader met de taliban heeft gevochten (CGVS, p. 23). Noch weet u waar uw vader is gestorven (CGVS, p. 23). U verklaart geen enkele informatie te hebben over de dood van uw vader (CGVS, p. 25).

Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen als zou uw vader door de taliban zijn meegenomen en vervolgens zijn gestorven.”

Deze motieven vinden steun in het dossier en zijn pertinent en terecht. Gezien verzoeker deze weerlegt noch betwist, blijven zij onverminderd overeind.

Eveneens blijkt uit de stukken van het dossier dat verzoeker leugenachtige verklaringen aflegde over zijn leeftijd en zich ten onrechte jonger trachtte voor te doen dan hij in werkelijkheid is. Hieromtrent wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Ook moet worden vastgesteld dat u zich een jongere leeftijd aanmeet dan blijkt uit het medisch onderzoek dd. 15 oktober 2015. Uit de medische testen bleek dat u op de betreffende datum reeds een leeftijd van 17,33 jaar met een standaarddeviatie van 0.5 jaar bereikt had, terwijl u bijna één jaar later voor het CGVS op 30 september 2016 verklaart op dat moment 16 of 16,5 jaar te zijn (CGVS, p. 3). Echter, u was op 30 september 2016 minstens 17 jaar en 9 maanden. Bijgevolg tracht u de Belgische asielinstanties op intentionele wijze te misleiden.”

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontkrachten. Aan de taskara waarnaar hij in deze verwijst, kan immers niet de minste bewijswaarde worden gehecht. Vooreerst wordt dit document, hoewel verzoeker beweert over het origineel te beschikken, slechts bijgebracht in de vorm van een makkelijk manipuleerbare kopie. Verder blijkt uit de informatie die verweerder bij de nota met opmerkingen voegt dat er in Afghanistan op grote schaal wordt gefraudeerd met zulke documenten en dat zij aldaar eenvoudigweg illegaal en tegen betaling kunnen worden verkregen. Verder blijkt de ter terechtzitting neergelegde vertaling dat het document zou zijn uitgereikt op 24 oktober 2016. Nochtans had verzoeker op deze datum zijn land van herkomst reeds lang verlaten. Bovendien verklaarde hij bij de DVZ op 1 april 2016 dat hij op dat ogenblik reeds beschikte over een taskara in Afghanistan (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.25) en beweert hij in het verzoekschrift dat deze gewoon thuis lag. Waarom er enkele maanden later een nieuwe taskara op naam van verzoeker werd bekomen, kan derhalve niet worden ingezien. Dit alles klemmt nog des te meer daar op de taskara, in de plaats van een geboortedatum en ondanks dat het zou zijn uitgereikt in 2016, de bevreemdende vermelding “7 jaar oud in 1385* (=2006)” is opgenomen. Dat verzoeker zich ter adstructie van zijn asielaanvraag bedient van een dermate dubieus document, vormt een ernstige negatieve indicatie voor de algehele geloofwaardigheid van zijn gezegden.

Verzoeker stelt afkomstig te zijn van het dorp Sanglakh, gelegen in het district Jalrez in de provincie Maidan Wardak in Afghanistan. Hij stelt deze regio te hebben verlaten naar aanleiding van een gegronde vrees voor vervolging ten aanzien van de taliban.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze inzake de elementen afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze elementen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in

rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Nog los van de vraag naar de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde lage scholingsgraad, kan in dit kader worden opgemerkt dat ook van een laaggeschoold en jeugdig (zij het minder jeugdig dan voorgehouden) persoon mag worden verwacht dat deze kan antwoorden op eenvoudige en elementaire vragen die polsen naar basiskennis omtrent het dorp, de regio en het land waarvan deze persoon verklaart afkomstig te zijn.

Verzoeker bleek, wanneer zulke vragen aan hem werden gesteld, echter vooreerst een frappant gebrek aan geografische kennis te vertonen omtrent zijn verklaarde regio van herkomst.

In dit kader wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd:

“Er moet worden vastgesteld dat uw geografische kennis van uw verklaarde regio van herkomst en Afghanistan ontoereikend is.

Zo kent u de dorpen Zair Chanar en Dara Sar niet (CGVS, p. 7). U kent echter wel het dorp Raqoul (CGVS, p. 6). Dit is vreemd aangezien Raqoul verder van uw dorp Sanglakh gelegen is dan Zair Chanar en Dara Sar (zie administratief dossier).

Gevraagd naar de dorpen die men passeert wanneer men van uw dorp naar Dana Qalat gaat, somt u eerst een paar dorpen op, vervolgens geeft u de naam Pole Shaha en stelt u dat u dan bij Dana Qalat komt (CGVS, p. 12). Ook stelt u dat Dana Qalat aan de lagere kant van uw dorp ligt (CGVS, p. 12). Echter, Pole Shah – en dus logischerwijze ook Dana Qalat dat zich na Pole Shah bevindt – is hoger gelegen dan het dorp Sanglakh (zie administratief dossier).

Gevraagd naar waar de Sanglakh rivier naartoe stroomt, stelt u dat het naar de lagere kant gaat, maar u weet niet naar waar (CGVS, p. 12). Het is vreemd dat u verschillende dorpen kunt opsommen doch niet weet naar waar de plaatselijke rivier stroomt.”

Verzoeker voert, mede gelet op de hoger gemaakte opmerkingen inzake zijn scholing en leeftijd, geen dienstige argumenten aan ter weerlegging van voormelde motieven.

Waar verzoeker beweert dat hij zijn dorp nooit verliet, blijkt het tegendeel genoegzaam uit zijn verklaringen bij het CGVS. Aldaar gaf hij duidelijk en meermaals aan dat hij dit dorp weldegelijk verliet en (minstens) nabijgelegen plaatsen en dorpen bezocht (administratief dossier, hoorverslag CGVS, p.4-5). Eveneens blijkt hieruit dat hij aangaf dat hij het dorp Dana Qalat, waarvan sprake in voormelde motivering, zou hebben bezocht (*ibid.*, p.11). Bovendien blijkt uit het niet-betwiste feitenrelaas en verzoekers verklaringen bij de DVZ (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.11) dat verzoeker actief zou zijn geweest als landbouwer en herder, waarbij hij onder meer instond voor het hoeden en laten grazen van een aantal schapen en geiten. Bijgevolg mocht van hem de nodige kennis omtrent de omliggende dorpen en de nabijgelegen rivier worden verwacht.

Te meer gezien verzoeker wel het verder afgelegen dorp Raqoul kon noemen, mocht derhalve worden verwacht dat hij de nabijer gelegen dorpen Zair Chanar en Dara Sar zou kunnen noemen.

In tegenstelling met wat verzoeker beweert en verklaarde, blijkt uit de informatie opgenomen in de map ‘landeninformatie’ in het administratief dossier, daarenboven weldegelijk dat Pole Shaha en Dana Qalat, een dorp dat hij verklaarde te hebben bezocht, hoger gelegen zijn dan zijn eigen dorp Sanglakh.

Voorts wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Wanneer gevraagd wordt naar provincies die in de buurt liggen van uw provincie, antwoordt u: “Paghman. Neen. Niet Paghman. Bamyān, Ghazni, Logar, Parwan” (CGVS, p. 16). Het is opmerkelijk dat u de provincie Kabul, die zelfs grenst aan het district Jalrez (zie administratief dossier), niet vermeldt. Ook blijkt dat het district Paghman wel degelijk aan Jalrez grenst (zie administratief dossier).”

Waar verzoeker nog enigszins zou kunnen worden gevolgd in de stelling dat van hem, gelet op zijn profiel, geen uitgebreide kennis van de landkaart van Afghanistan mag worden verwacht, doet dit geenszins afbreuk aan voormelde motieven. Indien verzoeker niet wist welke de omliggende provincies waren, had hij dit kunnen en moeten aangeven bij het CGVS. Verzoeker deed dit echter niet en

antwoordde, zij het foutief en gebrekkig, op de dienaangaande gestelde vragen. Het is dan ook niet ernstig om heden, na te zijn geconfronteerd met het foutieve karakter van deze verklaringen, plots voor te houden dat hij het antwoord initieel eigenlijk niet wist. Verder is het niet plausibel dat verzoeker de provincie Kabul, die zelfs aan zijn eigen district grensde, niet noemde. Dat hij nooit, bijvoorbeeld via andere dorpelingen, zou hebben vernomen dat de hoofdplaats van zijn land dermate nabijgelegen was, is niet geloofwaardig.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Tevens kunt u geen enkele stad of provincie opsommen die u onderweg van Maidan Wardak naar Nimroz bent gepasseerd. U herinnert zich dit niet omdat u zich ’s nachts verplaatste (CGVS, p. 17). Deze verklaring voor uw onwetendheid valt niet te rijmen met uw latere verklaring omtrent uw reisweg. Later stelt u namelijk dat u ’s nachts van Maidan Shahr vertrok en dat u de volgende dag, wanneer de avond viel, aankwam in Nimroz (CGVS, p. 32). Vervolgens bevestigt u dat u ongeveer een volledige nacht en een volledige dag in de bus zag voor u in Nimroz aankwam (CGVS, p. 32). Bovenstaande tegenstrijdigheid doet vermoeden dat u vanaf een andere plaats naar Europa bent vertrokken.”

Verzoeker slaagt er niet afbreuk te doen aan deze vaststellingen. Vooreerst biedt hij niet de minste verklaring voor de vastgestelde tegenstrijdigheid inzake zijn reisweg. Verder dient te worden opgemerkt dat, net omdat zulke reis een ingrijpende gebeurtenis is en hij voor het eerst zijn regio van herkomst verliet, van verzoeker mocht worden verwacht dat hij zich omtrent deze reis meer zou herinneren.

Verzoeker bleek niet alleen een gebrek aan kennis te vertonen omtrent de geografie van zijn voorgehouden regio van herkomst en zijn reisweg vanuit deze regio. Uit zijn verklaringen blijkt eveneens dat hij niet vertrouwd bleek met de in zijn verklaarde land en regio gangbare meeteenheden inzake oppervlakte en gewicht. Hieromtrent wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Zo stelt u dat uw vader twee boomgaarden had, maar kunt u niet aangeven hoe groot deze waren (CGVS, p. 26 & 27). U weet niet hoeveel Jerib deze boomgaarden waren (CGVS, p. 27). Vervolgens kunt u niet zeggen hoe groot een Jerib is wanneer dit wordt gevraagd (CGVS, p. 27). Gevraagd naar de eenheden die mensen in Afghanistan gebruiken om de oppervlakte van het land te meten, antwoordt u “meter” (CGVS, p. 27). U kent geen andere oppervlakte-eenheden (CGVS, p. 27). Ook verklaart u nog nooit van Biswa te hebben gehoord (CGVS, p. 27). Uit de beschikbare objectieve informatie blijkt echter dat Jerib en Biswa de oppervlaktematen zijn die in Afghanistan worden gebruikt (zie administratief dossier). Het is opmerkelijk dat een plattelandsjongen wiens vader werkte in eigen boomgaarden deze twee Afgaanse oppervlakte-eenheden helemaal niet kent.

(...)

Ook betreffende de in Afghanistan gebruikte meeteenheden die een gewicht aangeven is uw kennis ontoereikend. Zo heeft u nog nooit gehoord van Charak, Paw en Mann (CGVS, p. 28). Dit zijn nochtans gewichtseenheden die in Afghanistan worden gebruikt (zie administratief dossier). Gevraagd naar Kharwar, stelt u dat de mensen in uw regio dit gebruiken (CGVS, p. 28). Wanneer gevraagd wordt of een persoon een Karwar zout kan opheffen, antwoordt u dat een persoon een kharwar zout kan opheffen maar geen Kharwar klaver (CGVS, p. 28). Deze verklaring klopt niet. Immers, één Kharwar komt overeen met 560 kilogram (zie administratief dossier).

(...)

Het is niet aannemelijk dat iemand afkomstig van een regio waar zeer veel mensen actief zijn in de landbouw – zelfs uw vader – bijna niets weet over de in Afghanistan gebruikte meeteenheden.”

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontkrachten. Dat één van de tolken die zijn advocaat gebruikt, een volwassen vrouw die eveneens van Afghanistan afkomstig is, evenmin zou weten hoe groot een jerib is, betreft een boude en ongefundeerde bewering die niet wordt gestaafd en niet kan worden aangenomen. Hoe dan ook verklaart verzoeker hiermee niet waarom hij als landbouwer en herder in een regio waar zeer veel mensen in de landbouw actief zijn niet op de hoogte is van dermate fundamentele elementen als de eenheden van oppervlakte en gewicht in zijn land en regio van herkomst. Ook zijn lage scholingsgraad vormt hiervoor, gelet op zijn voorgehouden beroepsbezigheden in het kader waarvan hij met deze begrippen toch in aanraking moet zijn gekomen, geheel geen verklaring.

Dat verzoeker bij het CGVS ten overstaan van de tolk zou hebben vermeld dat hij de gewichtseenheid Paw kende, mist blijkens de inhoud van het dossier voorts kennelijk feitelijke grondslag. Verzoeker gaf bij het CGVS weldegelijk eenduidig aan niet te weten wat de termen Charak, Paw en Mann, nochtans allemaal gangbare gewichtseenheden in zijn land en regio van herkomst, betekenden (administratief dossier, hoorverslag CGVS, p.27-28).

Dat er over de gewichtseenheid Kharwar een misverstand gerezen zou zijn, kan gelet op de duidelijke aard van zowel de vraagstelling als verzoekers antwoorden evenmin worden gevolgd. Gevraagd hoe groot één Kharwar was, ontweek hij aanvankelijk de vraag en stelde hij: “Veel”. Gevraagd of een

persoon een Kharwar klaver kon opheffen, ontweek hij andermaal de vraag en verklaarde hij: *“Hoe bedoelt u?”*. Vervolgens werd gevraagd of een persoon een kilo zout kan opheffen, waarop hij aangaf van wel. Daarna werd gevraagd of een persoon een Kharwar zout kon opheffen, waarna hij verklaarde: *“Een persoon kan een kharwar zout opheffen, maar niet een kharwar klaver”* (ibid., p.28). Deze vragen en antwoorden zijn duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Zij laten geen ruimte voor het beweerde misverstand.

Verder legde verzoeker, hoewel hij beweerde een landbouwer en herder uit Sanglakh, gelegen in het district Jalrez in de provincie Maidan Wardak in Afghanistan, te zijn, manifest foutieve en gebrekkige verklaringen af over de voor zijn regio en profiel essentiële informatie inzake oogsttijden en drachtijden. In dit kader wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Daarenboven verklaart u dat u vier à vijf schapen en drie geiten had die u naar buiten bracht om te grazen (CGVS, p. 30). U stelt dat uw schapen soms zwanger waren doch u slaat de bal helemaal mis wanneer wordt gevraagd naar de drachtijd van schapen. Meer bepaald stelt u dat de zwangerschap van een schaap acht maanden, negen maanden of een jaar duurt (CGVS, p. 31). Echter, de drachtijd van een schaap is ongeveer 147 dagen, ofwel een kleine vijf maanden (zie administratief dossier). Ook kent u geen enkel schapenras in Afghanistan (CGVS, p. 31). Er zijn nochtans verschillende schapenrassen die worden gebruikt in Afghanistan (zie administratief dossier). Bovenstaande onwetendheden zijn niet aannemelijk voor iemand die schapen hoedde.

Bovendien zijn uw verklaringen omtrent de oogsttijden van tarwe en aardappelen – twee gewassen die volgens u in uw regio worden gekweekt (CGVS, p. 28 & 29) – foutief. Zo stelt u dat deze twee gewassen op hetzelfde moment worden geoogst (CGVS, p. 29). Wanneer vervolgens wordt gevraagd of er geen verschil zit tussen de oogsttijden van deze twee gewassen, stelt u dat de aardappelen waarschijnlijk 10 of 15 dagen voor de tarwe zullen geoogst worden (CGVS, p. 29). Echter, uit de beschikbare objectieve informatie blijkt dat in de provincie Maidan Wardak tarwe van eind juni tot eind juli wordt geoogst en de aardappelen vanaf de maand september (zie administratief dossier). Bijgevolg zijn de door u gegeven oogsttijden niet correct. Van u die heel uw leven in de regio zou hebben verbleven waar vele mensen afhankelijk zijn van de landbouw – inclusief uw familie –, is het opmerkelijk dat u foutieve oogsttijden opgeeft.”

Verzoeker slaagt er niet in afbreuk te doen aan deze motieven. Voor zijn onwetendheid inzake de verschillende schapenrassen, biedt hij niet de minste verklaring.

Dat hij weldegelijk zou hebben verklaard dat de drachtijd van een schaap 5 maanden bedraagt, mist blijkens de inhoud van het gehoorverslag van het CGVS kennelijk feitelijke grondslag. Op de vraag hoe lang de zwangerschap van een schaap duurt, antwoordde hij namelijk in niet mis te verstane bewoordingen: *“Acht maanden, negen maanden of een jaar”* (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.31).

Voorts kan geheel niet worden aangenomen dat de motivering inzake de oogsttijden zou berusten op een misverstand of aan enig(e) onbegrip of gebrekkige vertaling vanwege de tolk. Ook op dit vlak zijn verzoekers verklaringen duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Zij laten zelfs niet de minste ruimte voor de beweringen die verzoeker *post factum* aanreikt in het verzoekschrift. Wanneer er gevraagd werd wat er eerst geoogst wordt, tarwe of aardappelen, antwoordde verzoeker: *“De twee op hetzelfde moment”*. Gevraagd of er dan geen verschil is tussen het moment waarop de twee geoogst worden, gaf verzoeker aan: *“Waarschijnlijk zullen de aardappelen tien of vijftien dagen voor de tarwe geoogst worden”*. Vervolgens gevraagd waarom de aardappelen eerst worden geoogst, verklaarde verzoeker bovendien: *“Ze zouden ongeveer op hetzelfde moment klaar zijn voor de oogst”* (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.29).

De voormelde vaststellingen zijn ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende herkomst. Kritiek op de overige, overtollige motieven die dienaangaande in de bestreden beslissing zijn opgenomen, kan derhalve op zich niet volstaan om de teloorgegane geloofwaardigheid van deze herkomst te herstellen.

Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst van het dorp Sanglakh, gelegen in het district Jalrez in de provincie Maidan Wardak in Afghanistan, kan evenmin enig geloof worden gehecht aan problemen die hij aldaar zou hebben ondervonden en aan de vrees die hij aldaar stelt te koesteren.

De bij het verzoekschrift gevoegde documenten en ter terechtzitting neergelegde vertalingen zijn niet van zulke aard dat zij aan het voorgaande afbreuk kunnen doen.

De Belgische identiteitskaart van een zekere H.A. bevat geen gegevens die aan de voormelde vaststellingen afbreuk kunnen doen. De uitleg die bij deze identiteitskaart wordt verstrekt bevat loutere beweringen vanwege verzoeker, die gelet op het voorgaande geloofwaardigheid ontberen.

Hoe uit de omslag en de bijhorende tracking zou kunnen worden afgeleid dat verzoeker afkomstig is uit de regio waarvan hij afkomstig beweert te zijn, kan niet worden ingezien nu op de omslag ten onrechte aangegeven wordt dat verzoekers dorp zou liggen in Kabul en nu uit de voormelde stukken blijkt dat de zending die aan hem werd opgestuurd vanuit Kabul verstuurd werd.

Ten aanzien van verzoekers taskara, werd reeds hoger vastgesteld dat hieraan niet de minste bewijswaarde kan worden gehecht en dat het gebruik van deze taskara een ernstige negatieve indicatie vormde voor de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen.

Mede gelet op de gedane vaststellingen inzake zijn eigen taskara, kan aan de overige neergelegde taskara's en aan de schoolattesten evenmin bewijswaarde worden gehecht. Ook deze stukken worden bovendien slechts bijgebracht in de vorm van makkelijk manipuleerbare kopieën. Verder kan worden herhaald dat er in Afghanistan, blijkens de informatie die verweerder bij de nota met opmerkingen voegt, op grote schaal wordt gefraudeerd met zulke documenten en dat zij aldaar eenvoudigweg illegaal en tegen betaling kunnen worden verkregen. Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat deze documenten geenszins worden neergelegd in het kader en ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen, hetgeen vereist is opdat aan zulke stukken enige (ondersteunende) bewijswaarde zou kunnen worden gehecht.

De neergelegde foto's worden eveneens slechts bijgebracht in de vorm van makkelijk manipuleerbare kopieën. Bovendien kunnen zulke foto's op zich reeds makkelijk worden gemanipuleerd en bewerkt. Dat dit *in casu* ook daadwerkelijk gebeurd is, lijkt daarenboven *prima facie* te kunnen worden afgeleid uit het frappante verschil in kwaliteit (zowel op het vlak van kleur als op het vlak van aflijning) tussen verzoekers familieleden op de voorgrond en het afgebeelde op de achtergrond van een aantal van deze foto's. Hoe dan ook kan uit de neergelegde foto's niet worden afgeleid en toont verzoeker evenmin aan dat deze werkelijk zouden zijn getrokken op de plaats(en) waarop verzoeker beweert dat deze getrokken zijn. Zelfs indien al aangenomen zou kunnen worden dat zij zouden zijn getrokken in zijn beweerde regio van herkomst, *quod non*, dan nog dient overigens te worden opgemerkt dat deze foto's slechts een momentopname bevatten en niet kunnen aantonen dat verzoekers familie, laat staan verzoeker zelf, afkomstig zou zijn van en duurzaam zou verblijven in deze regio. Zij kunnen zich, te meer nu zij op alle foto's dezelfde kleren dragen, namelijk eenvoudigweg naar daar hebben begeven om er, op vraag van verzoeker en met het oogmerk om zijn asielaanvraag te stofferen, een aantal foto's te nemen.

De documenten omtrent de klachten in verband met verzoekers voormalige voogd bevatten geen gegevens die aan de hoger gedane vaststellingen afbreuk kunnen doen.

Het medisch attest kan evenmin afbreuk doen aan het voormelde. Waar in dit attest gewag wordt gemaakt van concentratieproblemen en vergeetachtigheid in hoofde van verzoeker, blijkt uit dit attest duidelijk dat dit louter op diens verklaringen is gestoeld. Hoe dan ook blijkt uit het attest geheel niet dat deze problemen in hoofde van verzoeker dermate ernstig waren dat van hem niet mocht worden verwacht dat hij in staat zou zijn om het gehoor bij het CGVS te volbrengen, in dit kader volwaardige verklaringen af te leggen en daarbij op een gedegen wijze te antwoorden op eenvoudige en elementaire kennisvragen omtrent zijn verklaarde regio van herkomst.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

5.6. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het verklaarde land en de verklaarde regio van herkomst niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand,

dit is de toestand in de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt omwille van de hoger gedane vaststellingen inzake zijn vermeende herkomst van het dorp Sanglakh, gelegen in het district Jalrez in de provincie Maidan Wardak in Afghanistan zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of verzoeker afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.7. Evenmin schendt de bestreden beslissing, gelet op hetgeen voorafgaat, artikel 27 PR CGVS. Verzoeker maakt immers niet aannemelijk dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of element dat de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één februari tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT